

[Connie Hedegaard]

de, samtidig med at det igennem utallige møder i 11-mands-gruppen ikke lykkedes at få Socialdemokratiet til at præcisere, hvordan det uden yderligere bevillinger skulle være muligt efter dets opfattelse at opretholde forsvaret på det nuværende niveau. Men alt det er nu historie.

For Det Konservative Folkeparti er det centralt at fastholde, at de større partier herinde bærer et fælles ansvar for hovedelementerne i dansk forsvarspolitik. Det vil sige, at selv om det i princippet ville være muligt eventuelt at lave et forsvarsforlig uden om Socialdemokratiet, vil jeg gerne understrege, at vi ikke synes, det er ønskeligt. Vi mener så også, at det, der her er lagt frem, er et konstruktivt bud på, hvordan vi kan få større effekt ud af den eksisterende økonomiske ramme, og vi synes, det er et bud, som Socialdemokratiet burde kunne tilslutte sig, hvis man tager tidligere meldinger i betragtning. I så fald er vi nået et væsentligt skridt væk fra situationen for bare 1 år siden, hvor Knud Damgaard den 18. november 1987 i dagbladet Information skrev en kronik under overskriften: »En forsvarsaftale uden om regeringen«, en kronik, hvori han fremhævede, at »... da de tre partier – Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre – er enige om at fremme en defensiv opbygning, vil det vel trods alt være muligt at enes om det økonomiske grundlag.« Knud Damgaards og andres drømme om at bryde det traditionelle forsvarssamarbejde mellem de borgerlige partier og Socialdemokratiet gøres forhåbentlig nu til skamme, samtidig med at vi fra konservativ side især finder det positivt, at udspillet til en 3-årig forsvarsordning forhindrer ensidige omlægninger i dansk forsvar. Vi hæfter os ved, at ubådene erkendes at have deres rolle, at snakken om defensivt forsvar i hvert fald ikke er aktuel, før Forsvarskommissionen har afsluttet sit arbejde, og at det generelt slås fast, at man ønsker at bevare struktur og styrkemål på det nuværende niveau i de kommende 3 år.

Det er væsentligt, at vi ikke med politiske konklusioner i utide ødelægger Forsvarskommissionens muligheder for at drage selvstændige konklusioner. I Det Konservative Folkeparti tror og håber vi, at arbejdet i kommissionen kan give et mere sagligt og et mere nuanceret grundlag for diskussionen om dansk forsvar i 1990'erne end den ørkesløse snak om kroner og øre.

Hvad redegørelsens forskellige elementer angår, vil jeg især fremhæve styrkelsen af værnepligtselementet. Med udspillet om ca. 2.000 flere værnepligtige i hæren og adskillige hundrede i søværnet og flyvevåbenet videreføres linjen fra forliget i 1984. Det vil give en tiltrængt foryngelse af mobiliseringsstyrken, samtidig med at vi synes, at værnepligtsuddannelsen i sig selv har værdi, naturligvis under forudsætning af, at der er tale om en effektiv uddannelse. Det er helt centralt for Det Konservative Folkeparti, at uddannelsen er tidssvarende, og at den ikke med rette kan kritiseres for at være præget af spildtid. Selv med den markante forøgelse, regeringen lægger op til, vil det fortsat kun være et mindretal inden for en ungdomsårgang, der skal aftjene værnepligt og lide de uddannelsesmæssige og andre afsavn, der trods alt er forbundet hermed. Her må det være et krav, at de værnepligtige føler tiden godt anvendt, hvorfor det selvsagt er væsentligt, at de fornødne uddannelsesmæssige tilpasninger er gennemført den dag, da de første ekstra værnepligtige begynder.

Hr. Hans Hækkerup talte om værnepligtslønnen. Det ville da være lækkert, hvis vi uden problemer kunne fortsætte den ganske pæne aflønning, vi faktisk har. Men det er jo lidt vanskeligt, når hr. Hans Hækkerups parti er det første til at sige, at det gerne vil have flere værnepligtige, men ikke rigtig vil give flere penge. Det vil også gerne have en bedre uddannelse, men den må heller ikke koste penge; så må der jo andre instrumenter til, hr. Hans Hækkerup.

Vi synes, det er fornuftigt at lade et udvalg se på, om man de første fire måneder kan sænke lønnen og så i øvrigt ved diverse forskellige foranstaltninger sikre, at de værnepligtige alligevel har et forsvarligt velfærdsniveau. Gratis mad er en af de ting, man kan se på, samtidig med at der selvfølgelig skal tages højde for værnepligtige med særlige forpligtelser af den ene eller den anden art.

Vi går fordomsfrit ind i drøftelser af disse ting og håber så også, at Socialdemokratiet har politisk mod til at deltage i sådanne reelle drøftelser.

Når vi ser på materielanskaffelsesplanen, må vi konstatere, at her – når der ses bort fra, at der er tale om en 3-årig skitse i modsætning til det tidligere udspil, som gik på en 5-årig aftale – er alle væsentlige ting taget med. Undtaget er